

Національний університет «Львівська політехніка»
Навчально-науковий інститут економіки і менеджменту
Наукове товариство студентів, аспірантів, докторантів і молодих вчених ІНЕМ

**ЕКОНОМІЧНИЙ РОЗВИТОК ДЕРЖАВИ,
РЕГІОНІВ І ПІДПРИЄМСТВ:
ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ**

**ECONOMIC DEVELOPMENT OF THE COUNTRY,
REGIONS AND ENTERPRISES:
PROBLEMS AND PROSPECTS**

**Матеріали
IV Міжнародної науково-практичної
інтернет-конференції молодих учених
28–29 квітня 2021 р., Україна, м. Львів**

**Львів
Видавництво Львівської політехніки
2021**

СЕКЦІЯ 5
ЗБАЛАНСОВАНИЙ РОЗВИТОК ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ:
СОЦІАЛЬНО-ПРАВОВИЙ, ЕКОЛОГІЧНИЙ ТА ІНШІ АСПЕКТИ

Adamyk V., Tsebenoha A. VOLUNTEER ACTIVITY OF STUDENTS IN UKRAINE (ON THE EXAMPLE OF THE ORGANIZATION «BEST»)	336
Yessirkepova A. M., Chernobay L. I., Malibroda S. B. THE METHOD OF ESTIMATING THE IMPACT OF REMITANCES ON MIGRANT-SENDING COUNTRIES	337
Katuba A., Rumin R., Blaut J., Mazur Yu. USE OF SIMULATION TOOLS FOR THE PARAMETRIC CALCULATION OF A BIOGAS PLANT	339
Lubenec I.O., Brich A. I. PRICING ANALYSIS IN UKRAINE	342
Melnychenko O., Sarkis-Ivanova V., Obykhvyst O. ECONOMIC ASPECTS OF VARFARIN AND RIVAROXABAN FOR PREVENTION OF ISCHEMIC STROKE	343
Ostapenko M. EDUCATION FOR SUSTAINABLE DEVELOPMENT	344
Тищенко В. Ф., Абрамов В. С. ПРОТИДІЯ КОРУПЦІЇ В МИТНИХ ОРГАНАХ ЯК СКЛАДОВА РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ	346
Адамів М. С., Левочко Д. Є. РОЛЬ МИТНОЇ СИСТЕМИ У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ СТАЛОГО РОЗВИТКУ	348
Бараняк І.Є. СТАН ТА ІНТЕНСИВНІСТЬ МІЖДЕРЖАВНИХ МІГРАЦІЙНИХ ПОТОКІВ З ОБЛАСТЕЙ КАРПАТСЬКОГО РЕГІОНУ	349
Білан А. О. РОЛЬ ОСВІТИ ДЛЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД (НА ПРИКЛАДІ СУМСЬКОЇ ОБЛАСТІ)	351
Андрєєва Н. М., Богдан К. О. ПРІОРИТЕТИ «ЗЕЛЕНОЇ» ЛОГІСТИКИ В УКРАЇНІ НА ЗАСАДАХ СТАЛОГО РОЗВИТКУ	352
Нестеренко О.М., Бойко Д. В. ІНВЕСТИЦІЙНИЙ ПОТЕНЦІАЛ УКРАЇНИ, ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ	354
Дзюрах Ю.М., Градова В. О. ДОСВІД ДІЯЛЬНОСТІ ТНК В ЕКОНОМІЧНОМУ РОЗВИТКУ УКРАЇНИ	356
Огінок С. В., Гуцул О. А. ЕКОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ УКРАЇНИ	357
Чернобай Л.І., Данилюк Ю. В. РОЗВИТОК ВІДНОВЛЮВАНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ: ДОСВІД КОСТА-РИКИ	359
Кисільова І. Ю., Денисенко А. А. ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ АГРОСТРАХУВАННЯ В УКРАЇНІ: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ	361
Долгополова М. С., Шевченко Т. С. ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ЦИФРОВОГО МАРКЕТИНГУ В ДІЯЛЬНОСТІ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ	363
Дунська А. Р., Мілейко А. Т., Приліпота А. Д. АКТУАЛЬНІ ВЕКТОРИ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ	364
Дячук Х. І., Адамик В. В. ПРОБЛЕМИ ОСВІТНЬОЇ НЕРІВНОСТІ В УКРАЇНІ ТА СВІТІ	366
Плетос С. В., Іванова А. О. ЕКОТУРИЗМ ТА ЙОГО ВПЛИВ НА ЕКОНОМІКУ СІЛЬСЬКОЇ МІСЦЕВОСТІ	367
Карп'як М. О. ОЦІНКА СОЦІАЛЬНОЇ ЕКСКЛЮЗІЇ В УКРАЇНІ В УМОВАХ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗБАЛАНСОВАНОГО РОЗВИТКУ ДЕРЖАВИ ТА ЇЇ РЕГІОНІВ	369
Нестеренко О. М., Кекух А. І. ПРОБЛЕМИ СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ НАСЕЛЕННЯ ТА РОЛЬ ДЕРЖАВИ У РЕГУЛЮВАННІ РИНКУ ПРАЦІ	371
Клименко К. В., Савостьяненко М. В. ПРІОРИТЕТНІ СФЕРИ ТА СУЧАСНІ ІНСТРУМЕНТИ ФІНАНСУВАННЯ КРЕДИТНОЇ УСТАНОВИ ДЛЯ ВІДБУДОВИ (KFW) В УКРАЇНІ	372
Красовська Г. О. ТЕХНОЛОГІЧНА ДОМІНАНТА СТРУКТУРНОЇ ЗБАЛАНСОВАНОСТІ І СТРУКТУРНИХ ЗРУШЕНЬ В ЕКОНОМІЧНИХ СИСТЕМАХ	374
Чернобай Л. І., Кузів О. П. ВПЛИВ ЗОВНІШНЬОЇ ТРУДОВОЇ МІГРАЦІЇ НА РІВЕНЬ ЗАЙНЯТОСТІ В УКРАЇНІ	376

Лавренюк А. В. ФОРМУВАННЯ ІНКЛЮЗИВНОЇ ФІНАНСОВОЇ ПОВЕДІНКИ НАСЕЛЕННЯ УКРАЇНИ В УМОВАХ FINTECH ІНОВАЦІЙ.....	378
Бондар С.В., Макаренко С. Ю. ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ГАСТРОТУРИЗМУ В УКРАЇНІ	380
Melnik N., Koval A. NATURALNE I ANTROPOGENICZNE ZMIANY TORFOWYCH GLEB W PROCESIE ICH DŁUGOTRWALEGO ZASTOSOWANIA	382
Лихолат С. М., Мельничук К. Ю. ПЕРСПЕКТИВИ РЕАЛІЗАЦІЇ ЦИРКУЛЯРНОЇ ЕКОНОМІКИ	384
Линенко А. В., Миронович В. С. ОСНОВНІ ЗАГРОЗИ ТА ВИГОДИ ДЛЯ УЧАСНИКІВ ІНСТИТУТІВ СПІЛЬНОГО ІНВЕСТУВАННЯ В УКРАЇНІ	386
Нестеренко О.М., Ашуров Д. В. РОЛЬ ОБЛІГАЦІЙ НА РИНКУ ЦІННИХ ПАПЕРІВ УКРАЇНИ	388
Ніколайчук Т. О. ЕКОСИСТЕМНІ ПОСЛУГИ У СФЕРІ ПЗФ УКРАЇНИ, ЯК ІНСТРУМЕНТ ЗБАЛАНСОВАНОГО РОЗВИТКУ	390
Новицька І. В. ВИРОБНИЦТВО ТА ПРОСУВАННЯ ОРГАНІЧНОЇ ПРОДУКЦІЇ В УКРАЇНІ.....	391
Остапенко В. М. Іванова Д. С. ЗБАЛАНСОВАНИЙ РОЗВИТОК ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ В АСПЕКТІ АКЦИЗНОГО ОПОДАТКУВАННЯ.....	393
Плетос С. В., Муравська Н. ТЕНДЕНЦІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ЛІКУВАЛЬНО-ОЗДОРОВЧОГО ТУРИЗМУ В УКРАЇНІ.....	394
Москаленко Н. О., Пгіцина А. Ю. НАПРЯМКИ РЕФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ ОПОДАТКУВАННЯ НЕРУХОМОСТІ В УКРАЇНІ	396
Руда М. В. ЦИРКУЛЯРНА ЕКОНОМІКА – ЗАПОРУКА СТАЛОГО РОЗВИТКУ.....	397
Скіцько В. І., Руденко П. П. ЕКОЛОГІЧНА ПОЛІТИКА УКРАЇНИ: СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ В УМОВАХ ЦИФРОВОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ.....	400
Савків У. С. ЕКОНОМІЧНА СИСТЕМА В УМОВАХ ІНФОРМАЦІЙНОГО СУСПІЛЬСТВА	402
Шевченко Т. С., Срібна А. Р. ВИКОРИСТАННЯ ПСИХОЛОГІЧНИХ ТРИГЕРІВ У ЕЛЕКТРОННІЙ КОМЕРЦІЇ.....	404
Тараканов М. Л., Лозова Т. П. КООРДИНАЦІЙНИЙ МЕХАНІЗМ КОНТРАКТАЦІЇ В СИСТЕМІ ЛОГІСТИЧНОЇ ВЗАЄМОДІЇ	405
Найденко О. Є., Тертична А. С. ЗАПРОВАДЖЕННЯ ПОДАТКУ НА ВИВЕДЕНИЙ КАПІТАЛ В УКРАЇНІ	407
Джадан І. М., Трофименко О. О. МЕТОДИЧНІ ЗАСАДИ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ З ВИКОРИСТАННЯМ ЕКОЛОГІЧНОГО СКЛАДНИКА	409
Уголькова О. З., Басій І. Т., Булак Ю. В. ВІДНОВЛЮВАЛЬНА ЕНЕРГЕТИКА В УКРАЇНІ: ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ	411
Харченко О. В. ЗБАЛАНСОВАНИЙ РОЗВИТОК: НАУКА, КРЕАТИВНІСТЬ ТА СОЦІОЕКОНОМІКА	413
Вівчар О. Й., Шах О. М. РОЗВИТОК ТУРИСТИЧНОЇ ГАЛУЗІ В УКРАЇНІ	414
Фаловська І. Д., Шемейко В. В. ПЕРЕТВОРЕННЯ ОСВІТИ НА ШЛЯХУ ДО ЕКОНОМІЧНОЇ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ.....	416
Мороз Н. В., Ющик Ю. В. ІПОТЕЧНЕ КРЕДИТУВАННЯ ЖИТЛОВОГО СЕГМЕНТУ В УКРАЇНІ	417
Ярмола К. М., Кулиняк І. Я. РОЗВИТОК РИНКУ КАВИ В УКРАЇНІ ЯК ЗАБЕЗПЕЧУВАЛЬНОГО ЧИННИКА ФОРМУВАННЯ ДЕСТИНАЦІЙ КАВОВОГО ТУРИЗМУ.....	419

податків, встановлення співвідношення між прямими та непрямими податками, чітке визначення об'єктів та суб'єктів оподаткування, а також реалізації комплексу заходів, які в своїй сукупності дозволяють оптимізувати податкове навантаження. Головним чином, підвищення ставки акцизного податку протягом останніх років вплинуло на виробництво тютюнових та алкогольних виробів, а саме – на їх зменшення.

Основними проблемами, що перешкоджають збалансованому економічному розвитку держави в аспекті акцизного оподаткування є такі проблеми:

- податкових ставок (часті коливання і невідповідність ставок прибуткам платників);
- ухилення від сплати податків (корупція, діяльність тіньового сектору, небажання декларувати доходи, контрабандний імпорт підакцизної продукції);
- бюджетних надходжень (низький рівень розвитку ринку капіталу, збитки, спричинені наслідками від пандемії COVID-19);
- збільшення податкових надходжень при одночасному скороченні кількості підприємств та зростанні «прихованих» бізнесів [2].

Основними заходами для реформування сфери акцизного оподаткування та забезпечення збалансованого розвитку економіки держави необхідно:

- стабілізувати законодавчу та правову бази відповідно до Директив Ради ЄС у підпункті обкладання акцизним податком;
- здійснити заходи протидії контрабанді підакцизних товарів;
- сприяти реформуванню методів контролю за виробництвом та збутом підакцизних товарів;
- здійснювати поетапне та виважене підвищення ставок акцизного податку до досягнення рівня оподаткування, як в країнах ЄС;
- активізувати роль екологічного фактору в обкладанні акцизним податком за прикладом країн ЄС;
- модернізувати методологічні засади у законодавстві щодо акцизного податку [4].

1. Акцизний податок – 2020: аналіз змін. 2020. *Виступ представника ДПС*. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=14CUUcqA0r4>

2. Атаманчук Н. І. Особливості акцизного оподаткування в Україні. *Вісник НТУУ «КПІ». Політологія. Соціологія. Право*. 2019. № 1 (41). С. 73 – 77.

3. Костяна О. В. Особливості розвитку акцизного оподаткування в Україні. *Бізнес Інформ*. 2017. № 3. С. 259-266.

4. Луцик А.І. Проблематика та перспективи розвитку специфічного акцизного оподаткування в Україні. *Наукові записки Національного університету «Острозька академія»: серія «Економіка»*. 2010. № 2 (41). С. 37 – 44.

5. Про внесення змін до Податкового кодексу України з метою вдосконалення податкового адміністрування, усунення технічних та логічних невідповідностей у податковому законодавстві. Закон України № 466-IX від 16.01.2020 р. *Верховна Рада України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/466-20#Text>

Плетос С.В.
ст. викладач
Муравська Н.
студентка

Одеський державний екологічний університет

ТЕНДЕНЦІ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ЛІКУВАЛЬНО-ОЗДОРОВЧОГО ТУРИЗМУ В УКРАЇНІ

Одним з найбільш популярних видів туристичної діяльності в сучасних умовах є лікувально-оздоровчий туризм. Він є одним з найперспективніших видів туризму в Україні.

Інтерес до лікувально-оздоровчого туризму в Європі постійно зростає, що в значній мірі обумовлено демографічними тенденціями. Забруднення екології внаслідок індустріаль-

ного розвитку та активна пропаганда здорового способу життя змушує багатьох шукати оздоровлення та відпочинок у інших, екологічно сприятливих регіонах.

На сьогоднішній день курортна рекреаційно-туристична сфера забезпечує близько 10% світового валового продукту, інвестицій, робочих місць і споживчих витрат. За прогнозами Всесвітньої туристської організації, до 2015 р. кількість туристських поїздок буде складати більше 980 млн., а надходження від них досягнуть 1,5 трлн. доларів. У 2017 році 1,3 млн. осіб перебувало у закладах санаторно-курортної та оздоровчої інфраструктури, з них 566,5 тис. на базах відпочинку. Ці показники на сьогоднішній день в Україні та світі мають тенденцію до зниження, і пов'язано це з багатьма факторами: економічними, політичними, анексія Криму, COVID-19. За період з 2011-2017рр. чисельність закладів санаторно-курортної бази скоротилася на 25,8%. У 2017 році розпорядженням Кабінету Міністрів України (від 16 березня 2017 р. № 168-р) було затверджено «Стратегію розвитку туризму та курортів на період до 2026 року», спрямовану на ефективне використання наявних рекреаційних ресурсів, підвищення рівня міжгалузевого співробітництва, стимулювання розвитку ринкових відносин у туристичній та курортній сферах діяльності, визначення перспектив їх подальшого розвитку.

Виникнення і розвиток лікувально-оздоровчого туризму в нашій країні зумовлені унікальним набором природних і рекреаційних ресурсів. Україна має достатню кількість курортів різної спеціалізації, які зможуть задовольнити широкий спектр потреб туристів із метою лікування та реабілітації. Лікувально-оздоровчий туризм, як вид екологічного туризму, являє собою різновид санаторно-курортного лікування і розглядає організацію оздоровлення населення з точки зору технології подорожі. Це досягається шляхом формування туристичного продукту, в основі якого закладена лікувальна або оздоровча технологія, яка покращує якість життя шляхом повного задоволення потреби у відпочинку, оздоровленні та лікуванні з використанням різноманітних складових природного комплексу (ландшафт, комфортний клімат, здоровий режим, зміна обстановки та ін.) і таких методів впливу на організм людини як бальнеотерапія-, пелоїдотерапія-, ландшафтотерапія-, таласотерапія- і кліматотерапія. Центри лікувально-оздоровчого туризму в Україні зосереджені в Львівській (Трускавець, Східниця, Моршин), Івано-Франківській (Черче), Запорізькій (Бердянськ), Донецькій (Маріуполь), Одеській (Хаджибей, Куяльник), Полтавській (Миргород), Закарпатській областях (Поляна, Шаян, Косино) та інше.

Лікувально-оздоровчий туризм має ряд відмінних рис. По-перше, перебування на курорті, незалежно від типу останнього і захворювання, повинно бути тривалим, не менше трьох тижнів. Тільки в цьому випадку досягається бажаний оздоровчий ефект. По-друге, лікування на курортах коштує дорого. Хоча останнім часом стали розроблятися порівняно дешеві тури і цей вид туризму розрахований в основному на заможних клієнтів, які все більше орієнтуються не на стандартний набір медичних послуг, а на індивідуальну програму лікування. Ще одна особливість полягає в тому, що на курорти їдуть люди старшої вікової групи, коли загострюються хронічні хвороби або слабшає організм, який не в силах справлятися з щоденними стресами на роботі і в побуті. Відповідно ці туристи роблять вибір між курортами, що спеціалізуються на лікуванні конкретного захворювання, і курортами змішаного типу, які надають загально зміцнюючу дію на організм і сприяють відновленню сил.

Подорожі з лікувальними цілями мають давню історію. Ще стародавні греки і римляни використовували цілющі джерела і місця зі сприятливим кліматом для того, щоб поправити своє здоров'я. На курорти прибували не лише хворі, а й здорові люди, які хотіли відпочити і котрі мали для цього достатньо коштів. Змінювалися часи, але мотивація подорожей залишалася колишньою. Цілющі властивості природних факторів, як і раніше, привертають хворих в курортні місцевості. Потоки туристів з лікувальною метою поки не такі численні, як маса охочих відпочити і розважитися, але вони стрімко зростають, розширюється їх географія.

Висновок. В даний час лікувально-оздоровчий туризм зайняв одну з лідируючих позицій серед інших видів відпочинку. У всьому світі активно пропагується ідея здорового способу життя і все більше людей прагнуть до гармонійного стану душі. Враховуючи зростання рівня захворюваності населення, погіршення його стану здоров'я та поширення

соціально небезпечних та хронічних захворювань, цей напрям туризму набуває все більшої популярності. Особливо цей вид туризму є актуальним в період пандемії коронавірусу.

Оздоровчий відпочинок – це всебічна допомога для тих, хто бажає поправити своє здоров'я, отримати медичну консультацію у фахівців світового рівня, відпочити, схуднути і змінити зовнішність на мінеральних курортах та центрах таласотерапії. Оздоровчі програми передбачають дієтичне харчування, огляд лікаря терапевта, фізіотерапію, різноманітні водні та фізіотерапевтичні процедури, масаж. При організації лікувально-оздоровчого туризму необхідно забезпечити безпеку потенційних клієнтів. У центрах лікувально-оздоровчого туризму потрібна організація високого рівня обслуговування та комфорту, наявність медичного персоналу, в тих місцях, де розміщуються клієнти.

Сучасні люди, що живуть у великих містах, щодня піддаються стресам, несприятливої екологічної обстановки, а також незбалансованого харчування. Різні сучасні препарати і вітаміни не дають потрібного ефекту, що призводить до розвитку різних захворювань і старіння організму. Тому для попередження і лікування хвороб, рекомендовано санаторно-курортне лікування в нашій країні.

Туристопотік із лікувально-оздоровчою метою, обслуговуваний на території України, нажалі поступово скорочується; санаторно-курортна та оздоровча база, якою завжди славилася наша держава, катастрофічно зменшується; якість надання послуг у лікувально-оздоровчих закладах невисока.

Наша держава має значний природний потенціал для розвитку цієї галузі. З огляду на те, що Україна має один із найкращих природних лікувально-оздоровчих потенціалів у Європі, питання вдосконалення санаторно-курортного комплексу стає одним із найпріоритетніших напрямів розвитку туризму, що приводить до поповнення бюджету і зміцнення державної економіки в цілому.

1. Билим О. С. Розширення послуг лікувально-оздоровчого туризму в Україні / О. С. Билим, К. О. Дернова // Вісник аграрної науки Причорномор'я. – 2017. – № 4. – С. 62–71.

2. Рутинський М. Лікувально-оздоровчий туризм: актуальні цілі та сучасні підходи до організації / М. Рутинський, В. Петранівський // Вісник ЛНУ. – 2012. – № 29. – С. 179–189. 3. Парфіненко А. Ю., Волкова І. І., Щербина В. І. Проблеми та перспективи розвитку лікувально-оздоровчого туризму в Україні (у порівнянні з країнами Центральної Європи). Вісник Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. Серія: Міжнародні відносини. Економіка. Країнознавство. Туризм. 2018. Вип. 7. С. 130–135.

Москаленко Н. О.

к.е.н., доц.

Птіцина А.Ю.

студент

Харківський Національний економічний
університет ім. Семена Кузнеця

НАПРЯМИ РЕФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ ОПОДАТКУВАННЯ НЕРУХОМОГО МАЙНА В УКРАЇНІ

Податки на майно існують практично в усіх країнах, в тому числі і в Україні – у формі податків на нерухоме майно (стаття 266 ПКУ), комерційну нерухомість (стаття 266 ПКУ) та плати за землю (стаття 270 ПКУ) і аналогічного їй за змістом фіксованого сільськогосподарського податку (4 група спрощеної системи оподаткування). Але на сьогоднішній день застосовані у нас способи обрахунку податкових зобов'язань та адміністрування цих податків є недосконалими і не забезпечують ані справедливості, ані захисту від корупційних та інших зловживань, ані суттєвих надходжень (останні складають менше 1% ВВП).

Податок на нерухоме майно є привабливим на роль засобу, покликаного задовольнити потреби місцевих органів влади в наповненні доходів місцевих бюджетів, з кількох причин. По-перше, як свідчить досвід інших країн, база податку на нерухоме майно є відносно мало